

Po konfiskaci opravené vydání.

tramp

č. 18

Kč 1

brožura

Co je to tramping

právě vyšla!

cena 1 Kč

objednete hromadně
v administraci!

— Já sem strašně čistotnej člověk. Já se každěj měsíc musím umejt, ať sem špinavej nebo ne. —šefe—

Hledá Franta ve vagoně místo. Hledá, moc dlouho hledá, až přijde do vagonu, kde sedí roztažena pačourská famllie. Něžně odstrčí nejmenšího člena a klidně se uvelebí.

— Mladej pane, sem si neseďaj, to dítě má tyfus a černý neštovice!

Franta mávne rukou:

— To nic není, já stejně v příštím tunelu spáchám sebevraždu. Dandy.

Kamarádi!

Došlo nám mnoho cizozemských novinek pro tramping. Kedsy à Kč 35.— a à Kč 39.—, pravé skotské lumriaky od Kč 89.—. Americké košile od Kč 29.—. Trička à la Williams od 8—9 Kč ve všech barvách. Chlebníky od Kč 12.—. Úplně nové typy stanů atd. Novinka — trampské kedsy s koženou podevší à Kč 59.—. Vyžádejte si ceníky!

Trampský závod Žižkov, Roháčova 7.
Libeň, Primátorská 601

Pan Parlásek jest se oženil. Má hezkou ženu. Takovou ubohou slrotečku si vzal.

Pan Parlásek je na Pankráci.

Pan Parlásek týden po svatbě zakroutil krkem dvěma dobročinným dámám, které k němu přišly vybírat na slotky. Bimbo-Nibelung.

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Karlova 14. — Telefon 246.65. — Tiskne a expeduje „Rota“; akc. spol., Praha I., Líilová ul. 13. — Za redakci odpovídá Karel Melíšek. — Novinová sazba povolena č. 290.458/VII-1930.

společné táboření v přírodě i ve stanech, chatách a srubech — zakázáno! zákaz je již v platnosti

rána do hlavy

Aniž by pan zemský prezident Kubát, povoláním agrárník, ohlížel se na konejšení „nepolitických“, kteří prohlašovali naši akci proti zakazu za humbuk, vydal zákaz bez dlouhých cavyků, s okamžitou platností. Ještě 18. dubna, přesně týden před zákazem, měl „A-Zet“, orgán „nepolitických“, přes dva sloupce uspávací titulek:

„Žádný zákaz táboření v přírodě!“ Ještě 25. dubna, tedy přímo v den publikování zákazu, nadává nám jakýsi anonym ve „Večerníku Práva Lidu“ a ubezpečuje svých pár věrných:

„Jasně je každému, že když se budeme chovat v přírodě slušně a v táboře na cizím pozemku nebudeme tropit škod, že tramping nikdo nebude zakazovat.“

Komu tohle společné „uspávání“ neotevře oči, tomu už nepomůže ani doktor!

Rukou společnou převzaly tyto dva časopisy protektorát nad „nepolitickými“ trampy, společně umrtvovaly náš boj proti zakazu, jako oddaní služebníci kryli do posledního okamžiku svého pána, který v tichosti připravoval nařízení. Známá nársoc. interpelace byla úplnou psinou z mladých lidí.

Uvedené dva citáty je usvědčují a nevykrotí se z toho. Když jsme o chystaném zakazu věděli my, musel o něm vědět také pan Klofáč a pan Soukup. Za odhalení jejich funkce nám nemusí děkovat. Postačí, jako obvykle, nadávání.

za co budete platit nebo sedět

Zákazu odstavec 1.:

„— zakazuje se zejména společné táboření osob různého pohlaví v přírodě i ve stanech, chatách a srubech.“

Přestupky tohoto nařízení se trestají pokutami od 10—5000 Kč, anebo od 12 hodin do 14 dnů vězením!

Mimo společného táboření dle odstavce 1. nesmíte se chovat na místech veřejně přístupných (tedy i v lese) způsobem, který by rušil či ohrožoval veřejný pořádek, klid, bezpečnost, dobrý mrav nebo slušnost.

Čili:

Přijede-li za tebou do chaty či stanu děvče, zaplatíte od 10—5000 Kč pokuty, nebo půjdete od 12 hodin do 14 dnů sedět. Přijede-li na někoho v lese „nucení“, musí s tím počkat až do Prahy, poněvadž kdyby ho při tom výkonu uviděl hajný nebo četník, může to stát Kč 5000 nebo 14 dní.

Zákazu odstavec 2.: Zakazuje se pobíhání v nedostatečném úboru koupacím (jaký má být, bude

asi ouředně předepsáno). Odstavec 3. zakazuje nošení zbraní a 4. na konec koupání na místech zakázaných.

Za překročení čehokoliv zaplatíte výše uvedenou pokutu nebo si to půjdete odsedět.

úplné omezení osobní svobody

Nic jiného tento zákaz není. Zavedení předvojenské výchovy má otevřenou cestu. Teď už — tak totiž doujají — to půjde mnohem snadněji...

Bude trestáno děvče, které náhodou nachytá četník nebo hajný v chatě nebo v táboře, bude trestán kluk, protože podle nařízení se má nechat vykleštit, zblbnout a poslouchat. Bude trestán ten, jehož koupací oblek nenajde zařazení v očích strážce zákona, bude trestán ten, kdo se vykoupe v místech, kde náhodou není tabulka „Městské lázně“.

Bez oddacího listu s děvčetem do lesa nesmíte!

To ovšem nepatí pro namalované děvky v automobilech, protože venkovských hotelů se zákaz netýká. O masérských salonech a barových chambrech vůbec raději nemluvíme. Protože tam se „osvěžují“ páni zaměstnavatelé, za peníze, které jste vy vydělali a které vy se teď budete učit bránit s maskou i bez.

Šikanováním, pokutami a tresty má vám být svobodný tramping znechucen, máte být tímto způsobem vehnáni do organizací, které přijaly a již provádí předvojenskou výchovu.

V prvé řadě do Sokola a Skauta.

Skautské jamboree, které se bude konat v červnu v Praze, bude první velkou chytačkou. Protektorát nad Skautským jamboree převzal sám pan generál Klecanda...

co budeme dělat

Trampům byl vypovězen boj. Dobrá, neutíkáme a přijímáme. Zákaz otevřel oči všem, i těm, kteří ještě před týdnem prohlašovali, že jim, jako majitelům chat, nemůže nikdo trampování zakázat. Nikdo jim ho nebude zakazovat, pravda, ale neustálým šikanováním budou vyštíváni sami. Četník i státní hajný má nyní právo, kdykoliv navštívit v chatě nebo stanu. Kdo naše laskavé pány četníky a hajné zná, ví, že budou nařízení provádět do roztrhání těla.

Zákaz postihuje všechny trampy, všechny, kteří nemají na auto a hotel. A všichni ti už buď pochopili nebo nyní pochopí náš boj za svobodu trampingu a osvobození pracujících vůbec.

Dnes už vidíte vy všichni, kteří jste nalétli žvanění o tom, že náš boj proti zakazu, který přý

Žádný nebude, je humbuk, dnes vidíte jasně, kdo měl pravdu. Kdo za vás bojoval, a kdo měl za úkol vás ohlupovat. Skutečnost vykonala víc než deset našich schůzí a potlachů.

Nyní je třeba se srazit.

Je nás tolik, že si nemusíme nechat klidně dělat na hlavu!

Oblastní TOV (Tramenské obranné výbory) sdružují dnes sta trampských osad po republice.

Je třeba, aby těch osad bylo tisíce. Aby každá dosud nepřihlášená osada vyslala do TOV svého delegáta. TOV je dnes v každém větším městě v republice. Přihlašte se přímo u něho, nebo v redakci, která vaši přihlášku předá příslušnému TOV.

Posílíte řady těch, kteří jsou odhodláni za svá práva bojovat. Dostanete pokyny, jak se tomuto a připravenému dalšímu zákazu, který má ještě více znemožnit tramping, bránit. Zúčastněte se schůzí, kde se přesvědčíte o pravdomluvnosti našich přítelčků a našem správném postupu.

NENECHTE SE ZOTROČIT ÚPLNĚ!

Na nejbližším potlachu osvětlíme podrobněji účel a důsledky tohoto zákazu. Na ten potlach zveme také vůdce tak zvaných „nepolitických trampů“, aby nám vyvrátili alespoň slůvko z našeho t. zv. českobudějovického programu, aby nám dokázali, že oni měli pravdu a my lhali, aby nás přesvědčili o tvrzení, že žádný zákaz nebo omezení trampingu neexistuje.

Uznají-li svoji chybu, půjdou s námi.

Neuznají-li, vědomně lhou a vedou tramping k záhubě.

My jdeme do boje pod heslem:

— A TRAMPOVAT SE BUDE!

Melich.

protest

V právě vydané vyhlášce zemského presidenta Kubáta spatřujeme neslýchaný útok, který nemá příkladu od dob nevolnictví, proti nám trampům, skládajícím se z převážně většiny z dělnických kluků. Vidíme v tom pokus násilím nás donutit ke vstupu do pačourských organisací a v případě, že neposlechneme, vyhnat nás

To je élení!

vykřiknete, až uvidíte **WALTNERA**, jak roznáší dršťkovou polévku, znamenitou černou kávu a Prazdroj. Jsou tam tři skvělí muzikanti a je to na Staroměstském náměstí a nároží Dlouhé třídy.

Tramenské potřeby

stany, torny, bačochy, barety, klobouky, kalhoty, kotlíky, košile, kabáty, tepláky, sukénky, šátky, kedsy koupíte ve „SPORTĚLU“, KARLÍN, KRÁLOVSKÁ č. 13.

z lesů vůbec. Tyto snahy vlády mají jediný smysl: Udělat z nás otroky nejen v pracovním čase, ale i ve chvílích oddechu, které mají být přeměněny v předvojenskou výchovu. Protestujeme proti tomuto zákazu a vyzýváme TOV, kterému slibujeme plnou podporu, ke svojí široké protestní schůzi.

Podpisy: 207. versta, Bar-Le-Duc, Wedding, Nome, Skagvay, Barbados-Šerifkové, Divčí Iarma, Kolgujev, Ma-Pe, Sibiř, Far West, Talking, Swenson, Transvaal, Mormon.

Dnes

ve čtvrtek protestní schůze „u čísla 1.“ na Smíchavě.

Otevřený dopis trampa-studenta svému profesorovi tělocviku. Šnáka.

Milý náš pane profesore!

Již jsi dohrál svou roli. Víš, byl jsi moc energický a netrpělivý. Nemohl jsi se dočkat plodů své práce. Dobře jsi nás očkoval a nebyti tvé přílišné horlivosti, možná, že by jsi se dočkal i u nás plodů. Ale, bohužel, jsme viděli hlouběji než jsi myslel. Prohlédli jsme tvou taktiku. Již víme, kam mířily ty mnohé hodiny tělocviku, ve kterých jsi do nás vtloukal vztyky, lehy, pozory a pohovy, když jsi nás s železnými tyčemi učil „kvergriffy“. Zprvu jsme se tě „vojně“ smáli, ale když jsi s tím nepřestával, pochopili jsme, kam s tím míříš. A když jsem se tě jednou zeptal, jestli jsme na vojně nebo ve škole, tak jsi mi odpověděl „kdo se tě ptal, holomku“ a pak jsi nás nechal na boso běhat půl hodiny po šterkovaném dvoře.

Tenkrát jsme si všelicos o tobě mysleli, tenkrát jsme se rozhodli. Pak jsi šel k ředitelovi si stěžovat, že celá třída ti vypověděla poslušnost. Tak jsme se bránili. Víme dobře, co jsme bránili. Z nás už, milý pane profesore, neuděláš vojáky. My již za chvíli odejdeme, ale z těch mladších studentů, kteří jsou v tvých rukou těstem, z těch je uhněteš. A možná, že až budou odvedeni a dokonale budou znáti parirovat a „kvergriffy“, dostaneš pochvalný dekret „za zásluhy o předvojenskou výchovu“, satane!

Šráka, za celou třídu.

Vše pro tramping a camping nejlevněji

Josef Krátký,

PRAHA II., Poříč 8.

Kamarádi Foto-přístroje a potřeby koupíte nejlépe a nejlevněji u fy. ŠKODA II., Štěpánská 53. XII. Slezská 13. Kopírujeme. — Vyzýváme. — Zvětšujeme.

trampové reagují:

— a trampovat se bude!

I.

Zatím co v Norsku a Švédsku se koupají muži a ženy bez plavek, u nás si budeme muset pomalu obléci na koupání impregnovanou kombinaci. Kánata se budou koničkovat v cylindrech a delikátním převlečnicku, ve srubech budou jen zákonitě manželky a legitimní děti.

Kamarádi, něco musíme podniknout, to je ta volnost a demokracie. Co smíme pomalu, aby to neuráželo jemný cít boháčů, pářících se pod ochranou zákono v noblí hotelech.

Musíme se sjednotit a zasadit o zrušení této nesmyslné vyhlášky.

Se srdečným ahoj

J. Čipera.

Československé deníky dne 25. dubna 1931.

Zákaz společného táboření osob různého pohlaví, „pobíhání“ v nedostatečném úboru, zvláště v úboru koupacím mimo obvod vykázaných koupališť zpívání popěvek obsahu nemravného, všeliké nepřístojné jednání atd. se zakazuje.

A co my:

Vypadá to tak, jakoby jakási nepatrná země ve středu Evropy vyhlásila křížácké tažení na ochranu rodinných krbů, hospod, barů, vykřičených domů, hodinových hotelů proti snahám o ozdravení lidstva ve smyslu tělesném i duševním, proti sportu, proti myšlenkovému směru naší doby a proti zdravému rozumu vůbec.

Nemůžeme určit, zdali je to skutek reakční, poněvadž ani v bývalém ruském samoděržaví nebo v konservativní Anglii nic tak tupě zpátečnického, tak impotentního a nemožného není známo.

Nelze ani poněkud zevrubněji blíže rozebrati takovýto zákaz, poněvadž z jeho rozboru vznikla by kniha neslýchaných rozměrů, neboť každé slovo tohoto zákazu dalo by podnět ke značným replikám. Ostatně státnická věda je prozíravá díky agrárním tupohlavcům a možná, že podle myšlenkového fundamentu praopice přece jen každý její projev cosi míní pro dobro těch, kteří ji zmíněným směrem vedou.

Možná, že zákaz společného táboření osob pohlaví různého mohly by si praopice, speciálně jedna nebo některá z nich vyvzpomenouti ze závidění a ze zlosti nad svou vlastní impotencí. Či snad by tím bylo míněno výhradní podporování homosexuality?

Zdá se, že zákaz „pobíhání“ v nedostatečném oděvu má na mysli zdraví národa, boj proti rýmě a chřipce, podporování textilnictví a tím i kapes fabrikantů a možná, že resultát uvidíme brzo, až dojde na sport. Těšme se na footballisty ve flandáckých kutnách.

A zákaz zpívání „nemravných“ písní třeba je akcí na ochranu starožitných národních veličin a průkopníků bontonu, jimž vše nové je nemravné a jimž píseň národní jest svatou. Na příklad: Pod dubem za dubem měle jedna dvě, nebo: Seděla pod borovičkou, plakala, že má maličkou. Co cudnosti a národního uvědomění hýjí v těchto perlách svatých písní národní. Jest třeba

ponechati další k rozboru ostatním „lidem“, aby bylo veselo v národě. — Censurujte to — pověste lidem zámky na huby, avšak veselo bude dále.

Jest povinností každého člověka, aby vyvinul veškerou energii k tomu, aby všelijaké výmysly a zákazy přestaly, nebo s bohem přírodou — ať žijou hospody a bordely. — Dále je nutno pranýřovati omlouvání tohoto posledního zákazu v „Českém Slově“, které se staví vůči veřejnosti jako časopis trampům příznivý. Víme, co mysleli národní sociálové, když ve své impotentní interpelaci dělali trampy na slušné (s nevyřízenými přihláškami) a na „živly“.

A na konec: „Jestli to má být průprava k nahnání trampů do organisací příznivých branné předvýchově, tak teda gratulujeme.“

Byli jsme před zákazem, budeme i po něm.

Esperanto.

— Kluci, je to taky přečin proti mravopočestnosti, když se na ten celý zákaz

.....?

**Trampa boli každý úd,
nenosi-li botky Hood**

Hygienická americká gumová obuv k dostání ve všech obchodech sport. a s obuví. (Od 19.—, 29.—, 39.— atd.)

T E T K A. (T. T. K.)

Kladenským kamarádům!

Zveme všechny na potlach 9. května, který pořádají Spojené osady v Podkozí (a Prošku) na Kačáku.

Serif Jaro.

Do Kladno — Ahoj!

Kamarádi posílají z porady, která se konala ve středu 22. dubna v Kladně (u Hurtu) za účasti asi 50 kamarádů a kamarádek pozdrav čas. „Tramp“ a uznávají ho za svůj „ouřední orgán“. Současně vyzývají všechny osady, které nebyly zastoupeny, aby přišly na potlach 9. května na Kačák (Podkozí). Klukům z Rakovníka kamarádky dík za návštěvu (jak jste dojeli, kluci?)

Serif Jaro.

K potlachu v Jezerce.

Na potlach TOV. a Merridony v Jezerce, bez agitace, bez reklamních plakátů, pouze na oznámení v jediném čísle „Trampa“, sešlo se přes půl tisíce kluků a žab — přijeli kamarádi z Příbrami, Mladé Boleslavi, Plzně, Benešova — a skoro všecko v trampském.

Byl to nejzdařilejší potlach, který byl dosud v Praze konán — všichni se pobavili lépe, kamarádky a upřímněji, než na různých těch „trampských“ revuích a divadélkách. Děkujeme všem, kteří vylezli na prkna, Trojanovi, Rudyně, Gézovi, Arturovi, kamarádům z Hatthawaye a Hurikánu, našim holkám a všem jednotlivcům, kteří pomohli zpestřit program — a konečně nesmíme zapomenout mockrát poděkovat několika „kamarádkám“ ze staré Merridony z „Unie Trampských Osad“, kteří také přišli a velkomyslně nabízelí Vodrovi spolupráci, když pár dní před potlachem varovali hostinského před „komunisty“. Kluci, s vámi jsme jednou pro vždy hotovi — celý TOV. Máte svoje místočko v „Unii“ a na svoje stížnosti a nářky rubriku v „Českém Slově“.

Potlach se odbyl bez obvyklé policejní asistence a šlo to taky. Je vidět, že těch třiceti pendreků okolo každé naší sleziny není potřeba, že jo! A musíme mít upřímnou radost z toho tlustého pána se zlatým cvikrem, který přišel s milostivou patrně podívat se na orgie a hned u dveří se obrátil se slovy: „Pojď, Alžběto, to není nic pro nás!“ Měl jste pravdu, pane paďour, Sect-pavilon to nebyl.

Siki.

účastníkům trampské sleziny v Klášteři nad Jizerou.

Haló! Kluci a holky!

Spatlali jsme v Klášteře za vedení TOV sleziny, abychom si pocamrali o boudách, které nám chystají pání paďouři včetně „trampoušků“. To v prvé řadě. Za druhé, abychom si jak náleží kamarádky zařídili. Dva nacvoknutý autobusy nestačily jen pro kamarády z Mladé Boleslavi, a přesto, že se svinsky liho, přičundrali kamarádi až z Příbrami a z Prahy v čele s Joe námořníkem a Valdou z Oktábru.

Rádili jste, kluci, jasn, třebaže jste se následkem slabého ramu nemohli rozběhnout. Když ale po zvednutí opony zaburácelo sálem „Ahoj!“ shromážděných šerifů, zahřměla jim vstříc otfřásající odpověď kamarádů, a pak to šlo. Kamarád Mirko pročebral paďoury a trampoušky, zvolili jste si kamaráda na čundr do sovět. Ruska, ukradli jste flašinet a vyhrávali na sále, vyhodili jste hospodu od šenku a čepovali sami. No, zkrátka, samé milé, nenucené žertíky v mezích zákona a pořádku. Jste, kluci, udělaný, třeba že jste byli nadrbáný a mnohý z vás neměl ani bůra, jste ale kamarádi a úplně jiní, než trampouškové, co současně s námi pořádali v Sobotce „Trampský ples“ ve společenském úboru a u nichž za nejlepšího trampa pialil mastňák, který jim hodil na ták padesátku. Ahoj vám, kamarádi!

Bimbo-ručas.

okolo čundru do SSSR.

Pěkný plán, jistě, ale... koho tam poslat? Nemůže to být žádný kluk, jako je Tíba z Budvajzu, který nemá ještě rozhled do života. Tam musí být poslán kamarád, který si nedá ukazovat to či ono, ale který se sám na vlastní oči musí přesvědčit o té bídě, jakou ji ukazují v jejich plátkách veškeré tuzemské listy. Dokázat jim po návratu, že jejich štvání proti vládě SSSR je sprostý hambuk, strach z proletářské nadvlády, strach z pětiletky. A proto tam také nemůže jít žádný kamarád, hlásící se ke komunismu, ale jen takový, který nehledí na tu či onu stranu, který vidí jen svýma očima.

Rozmyslete si dobře, kamarádi, koho tam můžete poslat. Když byste po návratu říkali, jaký je tam ráj a psal to nějaký šestnáctiletý kluk, uvidíte, jak ho zřezou v novinách. Takový kluk nemůže mít ještě rozhled, aby poznal, co je dobro a co zlo. Nesmí se nechat vodit, ale musí jít se sám přesvědčit. Kluk smýšlením komunistu, nenapíše nikdy o někom stejného smýšlení, že žije v bídě, nýbrž bude jeho poměry chválit. A o to se nám nejedná. My chceme a musíme také ukázat všemu tisku a všemu lidu, že to sprosté štvání je pouze strach vládnoucí byrokracie z chudého lidu. Udržet zdejší lid v tom, že oni mají pravdu. Proč také v „Českém Slově“ chtějí se tam podívat socialisté? Ani s nimi nesouhlasím. Proč tam chtějí jeti? Aby, uvidí-li sebe menší bídu, zvětšili ji, a budou mít zase dlouhý čas do čeho řezat. O to se jim jedná. Nemůže tam tedy jeti žádný socialista, ani komunistu, ale člověk, který stojí mimo veškeré politické štvání, který si nenechá nabulíkovat od té či oné strany něco.

Jihočeští kluci, proveďte voibu znovu, a myslím, že se u vás jistě najde lepší kluk, než je Tíba. Neupírám mu síce, že je dobrým kamarádem, ale je dosud příliš mlád. A zase ne jen z Budějovic, což ostatní města jsou vosk?

Bludne!

Sbírký na čundr do Sovětského Ruska.

V ý k a z čís. 3.

Urbánek, sbírka	Kč	55.—
Osada Vyr, sb. I. č. 68	„	20.—
Osada Hlemýžď, sb. I. č. 163	„	230.90
Obch. akademici, sb. I. č. 78	„	12.70
Osada Gigant, sb. I. č. 38	„	46.50
Buchal, Bratislava, sb. I. č. 160	„	30.—
Kareš, Lomnice, sb. I. č. 77	„	20.—
Omaha v Davli, sb. I. č. 210	„	25.—
	Kč	410.10

posledně kvitováno 1.070.65

celkem Kč 1.510.75

Jihočeská slezina ve Sirakonících.

Kamarádi, děláme 24. a 25. května u nás první sleziny a zveme proto všechny okolní osady i kamarády s kamarádkami, Budějovice, Tábor, Písek, Jindřichův Hradec, Soběslav, Píseň, Volyně, ozvete se! Noro,

Robine, Gaučo, Haydée, Cody, Kenedy z Budvajzu, Rudá talgo z Pisku, Plišku z Tolmačova, Smoke ze Soběslavi, Jerry ze Zlatého opojení, Bogane z Adelařů, kteří jste mi sibiil účast, přičundrejte! A ostatní taky. Jen houš! Chceme zdejšíma padourům ukázat, kolik je nás.

Tedy — slezlina je za Strakonice v Ráji — hospoda blízko, lágr zajjštěn.

Budějovice a ostatní osady, připravte si nějakou tu scénu, sami máme také něco. Sladký dřeva s sebou!

Přijede také některý kamarád z Prahy.

Za strakonické osady: Táhne to tady, Los Caballeros Bludnej.

Proč konáme, nebo chceme konat, jilhočeskou slezinu u nás? Vždyť se nemusí každá oblastní slezina konati vždy ve velkoměstě. Potřebujeme také posílit slibně se zde rozvíjející tramping a získat stále více a více kamarádů, kteří jsou dosud nerozhodni.

Tollk na vysvětlenou Budějovicám.

Boxing & Athletika & Football

Jarní wolleyballová soutěž

Rádi konstatujeme, že zájem o naši soutěž roste a s ním i počet přihlášek. Mezi několika neznámými menšími osadami přihlásily se i větší osady a kluby, mezi jinými též: Gigant, Tramping club RIO, Bard Boys, Brdský osadní klub SOB, Trampský klub Děti neklidu, Red Boys, Sparmiento, Revaston a j., z nichž některé přihlašují i dvě mužstva.

V posledním čísle oznámili jsme, že soutěž je odložena na 10. května, čímž je umožněn dostatečný training, a věříme, že počet přihlášek se ještě značně zvýší.

Kamarádi z osad, které již podaly své přihlášky k soutěži, upozorněte jiné osady z vašeho nejbližšího okolí a vyzvěte je, aby učinily právě tak, a sice nejpозději do 6. května t. r. Je povinností nás všech přičinili se o úspěšný průběh našeho velkého trampského sportovního podniku. Ahoj!

Sportovní komise.

sprásknutá, včetně p. p. vedoucích. V celém teamu byli pouze tři mistři ČSR, což charakterizuje jasně nestranou činnost náčelníka Čs. U. B. A., s kterým si funkcionáři čelných pražských klubů vorají jak chtějí.

Křesfan z Jericha.

Lonne-Star—Batalion 3—2.

Hráno 26. dubna na hřišti Batalionu. Lonne-Star vybráli, díky většímu klidu, což bylo znatelné hlavně v pátém setu. Hra byla velmi zajímavá a rušná, přes to, že to byl trainingový match. Sety: 3—15, 15—11, 9—15, 15—13, 15—8. Olda L. S.

Jihočeské závody ve wolley-ballu, atletice, cyklistice pořádají 3. května na Jindřich. silnici Soc. skauti Soběslav a trampové z okolí.

Jerry z Opojení.

Výsledky I. přespolního běhu osady Uracon.

U startu shromáždilo se 21 borců, z nichž doběhlo 18. Závodilo se v kateg. trampů-závodníků, registr. v Č. S. A. A. U. a v kateg. trampů neregistrovaných.

V kateg. a) zvítězil kam. Strejček (Kwango) v nejlepší čas dne 15.27.8, druhý kam. Klein (SOUS), třetí kam. Hauner (Uracon).

V kateg. b) doběhl prvý kamarád Řehák (Uracon) v čas 16.32. Za ním se umístili:

2. Máša (Yucatan),
3. Manych (Děti neklidu),
4. Písař (UTO),
5. Mašinka (Zlaté údolí),
6. Krejčí (Zlaté údolí),
7. Toman (UTO),
8. Prokeš (Colorado),
9. Křížek (Lone Some),

10. Muzikář (Lone Some),
11. Žerovnický (Uracon),
12. Soukal (Key-west),
13. Steinbauer (Zlaté údolí),
14. Matějovský (Zlaté údolí),
15. Bonzo (Osada Neutrálů).

Závod sám byl, zejména co se organizace týče, dobrým dokumentem trampského sportaření.

S kamarádkým pozdravem:

Osada Uracon.

Jediný Chundela — tramp z Rudého Lesa — vítězí.

V mezinárodním utkání ČSR—Maďarsko zvítězil z celého českoslov. mužstva jediný Chundela nad maďarským rohovníkem Szabados technickým k. o. Ostatní naši rohovníci poražení vyjímaje Hrdličku, který rohoval nerozhodně. Sestava českoslov. teamu byla tentokrátě náležitě

DNES

v Modrém sále

na Smíchově!

Někdo žízni po slávě,
někdo žízni po jmění,
někdo po lásce a někdo
po soleným herinku.

Osada Ruding v Unhošů cnamuje tímto, že zvolila za osadníka domovníka kam. Jardu Egra, který ma také na prodej angorské kočky.

Kdo tramp, tak neprohioupiš,
když si u STRNADA nakoupíš.

Piš o ceník!

Košíře, Pízeňská 52. Trampové 5 až 10 procent slevy. — Při nákupu nad 30 Kč hradím tramku.

NOVINKY LETOŠNÍ SEZONY!!!

Každý pořádný tramp nakupuje výrobky dělnických skautů v těchto podnikách:

Skautská prodejna (Federace čsl. skautů), Praha II., Skautský domov.

Sportovní artěl „Weekend“, Praha I., Revoluční II. Stany od Kč 120.—, toray, chiebníky, orig. amer. předměty.

Ilustrovaný ceník na požádání zdarma; velký ilustrovaný ceník s různými praktickými pokyny pro třebořal, kanotistiku atd., proti zaslání Kč 1.— známky.

zakazuje se

stavěti chaty na místech veřejně přístupných a buditi pohoršení kouřením z komínů.

zakazuje se

choditi po trávníku mimo cesty, rovněž tak jest přísně zakázáno choditi po cestách určených pro dobytek a pro počestné majitele aut.

zakazuje se

odebrati se na lůžko v nepřístojném ustrojení, jako v košilích, spodcích a bez límečku a kravaty.

zakazuje se

ohrožovati mravopočestnost rozhalováním košil a sluněním se na místech vyhrazených turistům, skautům a gážistům, počínajíc příjmem Kč 4.000.— měsíčně.

zakazuje se

nocovati oběma pohlavím ve větší blízkosti než půl kilometru. Manželé musí v přírodě dodržovati zákaz nevěry a jest dbáti toho, aby spali jen společně.

zakazuje se

podlamovati veřejný pořádek lámáním cizího jazyka, nebo zpíváním oplzlých popěveků jako „Radujte se, Příbramáci“ nebo „Znám jednu dívku . . .“

dovoleno jest

v š e, co jest shora zakázáno, ve vilách buržoů, v autech byrokratů a v kancelářích slavných úřadů.

dovoleno jest

rovněž voditi psy na provázku.

kra — kra

— Všecko bysme měli, jen ten blbej dědeček nemá oddací list. Babička holt musí domů.

— Pane Kubát, proč jste zakázal ten tramping?

— Já si myslím, že je těch děvčat pro tu chudou pakáž škoda.

KANADKY

Dullbox a 170 Kč
Dullbox b 150 Kč
pro jaro 120 Kč

KEDSKY,

lehké, pohodlné s koženou podešví Kč 75.—

u J. Fialy,

výroba sportovní obuvi Vlnohrady, Nerudova I. 9.

CANOE

Nejdokonalejší a neilevnější dostanete u firmy
PINC, PRAHA-PODOLÍ, Přemyslova 30.
Ceny od Kč 1.300.—

**„Povězte mi, pane kandidáte,
z čeho jsou živi kardinálové?“**

**Kandidát po mírném přemýšlení:
„Ze stolice papežské.“**

Jim T. V.

- Na pokutu nemám a sedět nemůžu.
- Proč?
- Protože mám hemerroidy.

Technická hlídka

Jak vystavím rodinný domek?

Chceme-li rychlou americkou metodou postavit rodinný domek, počínáme si takto: Rozešleme nenápadně agenty, kteří přirozeně nesmějí vědět, oč se jedná, po pokud možno nejvíce státech. V daný okamžik rozešleme všem současně šifrované depeše, aby ihned skupili všechny balonky v městě a navrátili se expresními rychlíky. Zmíněné balonky uvážeme pak na silné lano, pod něž uvážeme dolů balonový koš. Tím způsobem pořídili jsme si upoutaný balon, který nechť se vznáší ve výši h na místě, kde chceme domek stavěti. Vysuneme nyní z koše železné pláty, pokud možno dlouhé, které spojíme s elektromotorem, umístěným opodál. Kolem plátů zavedeme vinutí, čímž se stanou elektromagnetickými. Na balon umístíme cedulku: Nedotýkat se! Vysoké napětí! Nyní vyšleme obratné provazolezce, aby ve stejných vzdálenostech d umístili na pláty dlouhé, železné hřebíky, které, magnetickou silou přidržovány, drží na plátech. Nato vypůjčíme si za mírný poplatek dopravní letadlo Aero P-U-CH- a na jednu nosnou plochu umístíme trám. Obratný pilot vzletí s letadlem a obratným manévrem nabodne trám na řadu hřebů. Pokračujíc tímto způsobem, zhotovíme v několika málo hodinách krov domu. Zbývá nyní ověsiti krov krytinou, což provedeme nejlépe tím, že dva dělníci uchopí vysokou tyč, na jejímž konci je zavěšena tyčka a na povel „hej rup“ zavěsí tašku na latě, které jsme na trám umístili. Podobně pokračujeme dál. Vyčkáme pak deště a jedeme dohlédnouti na stavbu. Přijdeme pod střechu visící na baloně, čímž přijdeme z deště a tak si pořídíme okapy. Navrátíme

pak vypůjčené dopravní letadlo a na jeho místě vypůjčíme si stoupací jednoplošník. Na ocas letadla zavěsíme předem zhotovený komín a když pilot vystoupí s letadlem do výše 1000 metrů nad mořem, odřízne komín, který prudkou rychlostí pádu zabodne se na příslušném místě střechy. Nato obratný zedník vlez do komína hlavou dolů a přidržuje se špičkami nohou za horní okraj komína, přizdívá cihlu po cihle na mokrou maltu. Neivětší obtíž při této stavbě komínu byla, že když již zedník dotýkal se takřka hlavou země, nemohl dobře položit poslední řadu cihel. Tuto obtíž rozřešili jsme tak, že když je komín dozrčen takřka k zemi a visí již hlavou ve vnitřku komína (asi metr nad zemí), vykope se v akordu do země díra, do které může pak zedník strčit hlavu, když zdí poslední řadu cihel. Nato označíme si lano uzly ve výšce jednotlivých pater. Lano spustíme dovnitř komína a výtáhneme zedníka k nejbližšímu uzlu (přízemí). Zedník probourá díru ve vystavěném komíně a na tuto díru vhodně umístí kuchyňská kamna. Nyní popotáhneme provaz o jeden uzel výše (první patro) a stejně pokračujeme dále, až jsou všechna kamna vybudována. Nyní zavoláme z nejbližšího požárního automatu hasiče, kteří přijedou s vysunovacím žebříkem. Mužstvo zdržíme v nejbližším hostinci a zatím se žebříku přibijeme podlahy do jednotlivých pater, které zcela dobře nám drží na spodku zmíněných kamen. Pak necháme mužstvo klidně odejti. A nyní pracujeme ve dvou směnách. První směna postaví do vysokého rámu pevné sítě. Druhá směna prostře po zemi tři pruhy pružného pásu, sestaveného na př. ze starých, opotřebovaných šlů a složí pak na zemi přes tento pás celou stěnu domu z jednotlivých cihel. Na daný povel mužstvo první směny obratně vyšplhá po sítích a zaujme svá místa. Každý muž drží jedno okno. V témže okamžiku nalije druhá směna čerstvé malty mezi všechny spáry zdi a prostým zatáhnutím za lano z ložky balonu zdviháme celou pružnou zeď nahoru a v okamžiku, kdy zeď se dotkne krovu, stříkame mohutnou stříkačkou proud arabské gumy mezi krov a zeď. V témže okamžiku zvoláme „hej rup“, na kterýžto povel zasadí první směna do zdi okna. Když máme již takto postaveny všechny čtyři zdi, přikročíme ke stavbě základu. Zemi pod našim vznášejícím se domem zúrodníme umělými hnojivy a osázíme podhoubím lanýžů. Ze vzorného statku ministerstva zemědělství vypůjčíme si stádo vepřů tučných, až se srdínko směje, a zavážeme jim oči. V okamžiku T sejmem vepřů pásky s oči a oni se vrhnou na lanýže. Současně zanotuje vojenská kapela „Ryje, ryje černá svině“, aby vepři ryli do taktu. Když jest díra dosti hluboká, přivedeme muže poctivého, nejlépe Jirku Štříbrného, ke kterému se všechnen náš dobyteček přátelsky rozobhne a jáma pro naše základy je připravena. Zakoupíme od Hagenbecka křivonosku a po vhodném výcviku vypustíme ji poblíže naší novostavby a ona svým krivým zobcem přešmikne lano, na kterém je dům upoután a dům se pevně osadí v základech. O traktory pro záchranné práce se nemusíme starati, neboť je volenská správa vyšle zdarma a zbývá jenom, abychom s průpovídou „Bože žehnej domu tomu“ na rtech vyčkávali rok, nebo půl druhého. Rozsudek zemského jako trestního soudu bude osvobozující. co.

**Jdou dva trampíři do veřejné
noclehárny. Vtom jeden přidá do
kroku.**

**„Proč spícháš?“, ptá se druhý.
„Běžím zasypat blechám, aby
mi zas neodnesly postel.“**

Buvolí péro.

franta Šertl:

povídky o špatných dětech

VI.

Když se Pepík Kozů seznámil s Vencou Rákosem, byl bez práce a velice hladov. Uteká z učení, protože jeho dětské ruce nedovedly vydržet drnu dospělého člověka při nedostatečně strávě. Otec tenkrát také nepracoval a mladší děti nemohly být ten den vypraveny do školy, protože řvaly hlady. Venca byl zavalitý ramenáč, malé postavy, a oslovil Pepíka, sešicino na zdi parku, v jehož houštinách kluci celé dny slídili, aniž by mohli říci po čem, jako zaběhli psi.

Nemluvil mnoho, a jeho otázka: „Smrade, nemáš hlad?“ imponovala tím více, že byla doprovázena kusem salamu a několika houskami. To byl dobrý začátek seznámení, třebaže bylo to jídlo, podané člověkem, jenž si již odpykal několikaletý žalář pro různá vloupání.

Potom sedět na zdi chlapec chtivě žvýkající a dospělý zločinec, nedělaje žádných zbytečných gest svýma dlouhými rukama, o nichž kluci říkali, že jsou „chmatácké“, mluvil přidušeným hlasem:

„Dři se celý život jako vůl, nic z toho nebudeš mít. Podívej se kolem na tu holotu, co okradá v mezích zákona, jak se ma dobře. Buď jist, že by kradli i přes zákonná nařízení, kdyby věděli, že je nečapnou. To, čemu lidé říkají poctivost, není nic než strach před šeredou a fazolemi, které by tam museli žrát.“

Tu se ptal Pepík, aby si dodal zdání odbornosti, kolik si jeho společník už odkroutil, a ten klidně jmenoval svoje tresty, zdurazňuje při tom, že to bylo vždy zavíněno kamarády, kteří byli blbí.

Mluvil přesvědčivě a tak vřele, že ten večer přišel Kozovic kluk pozdě domů, protože si schovával svůj podíl z kořistí, vyzískané vloupáním do bytu bohatého lékaře. Doma řekl, že si našel práci jako hlídač v zahradě a nosil peníze, které dostával za to, že dával pozor a chodil „oklepávat“ byty, aby zjistil, není-li nikdo doma.

Jeho mistr pak dodělal práci a vyplatil ho vždy jen penězi protože nedůvěřoval chlapcovým schopnostem při prodeji šperků. Jiných věcí stejně nebral mimo hotových peněz a držel o této své opatrnosti dlouhé přednášky, až byl dopaden při prodeji zlaté tabatěrky, a pod dojmem výslechu, jenž byl veden za pomoci facek, řekl, kdo byl jeho společníkem.

Nastala smutná cesta pro dítě, jež se mělo nacházeti na cestě k cíli, který se nazývá „dobrý člověk“. Přes tu cestu hodil život překážky, nazývající se bida a periferie, a potom přišlo mnoho falešných ukazovatelů. Komisař, který bil do tváře, strážník, který kopl při otevírání cely, ti, kteří nechali ztrávit několik nocí ve společné vazbě policejního ředitelství. Mnoho jich bylo, a všichni byli velkými viníky, ti řemeslní soudci, hrubi dozorcí, a ti tupí zákonodárci, kteří vymysleli klece, oddělení pro mladistvé vězně, v trestnici na Pankráci, aby hoši neholdovali pederastiji, a kde k tomu přece jen docházelo.

V těch místech si teprve uvědomil, že je zločincem, v těchto místech, kde vládlo pokrytectví a lež, a došel k přesvědčení, že společnost se mstí krutě a ratinovaně na těch, jimž už tolik ublížila. Ať přemýšlel jak chtěl, nemohl nalézt na sobě tak velké viny, aby zasloužil vše, co vytrpěl. Chudí a bidní, z jejichž středu vyrostl, nenáviděli řemeslné zloděje a opovrhovali jimi stejně jako lupiči žijícími z jejich mozolů, v jejichž fabrikách se dřeli.

Pepík se ale stal sám zločincem. Celý svět to na něho křičel mimo mámy, která ho chodila jednou měsíčně navštěvovat a dovedla jakýmsi záhadnými kouzly sehnat pár žemlí a trochu kafe, protože msta zákona se nezastavila ani před hladem.

Hlad, hlad, hlad, jde celým životem proletáře a nikdo se nestaral o jeho utišení u Pepíka, až —

Detektivové, komisaři, soudci, radové, dozorcí i správcové, učitelé v trestnici i katecheta, stát a snad celý svět se dal do pohybu. Zámky cvakaly, fotografovalo se a bílo do hlavy, popisovalo a vážilo, a když se vrata trestnice opět zavřela po propuštění z odpykaného trestu, celá procedura se opakovala.

Tenkrát pochopil Pepík Kozů slova starého lotra Rákose: „Těm nejde o nic jiného, nežli o zničení člověka.“

Nalezl si místo jako sluha v obchodě, ale byl za pár dní rychle propuštěn, po navštěvě detektiva, který se přišel zeptat, dělá-li dobrotu. Cesta byla zavalena a falešní ukazovatele hlásali směr.

Zločinec z povolání.

— Pepíku, když se tak koukám na tvůj ksicht, tak se nedivím, proč nám chtěj tramping zakázat.

Kamarádi,

takto vypadá celokožená ideální a lehkopravitelná obuv

Old Tramp

Noha se Vám nepaří jako v gumové obuvi. — Žádejte ve všech sport. závodech neb u výrobce

Huml — Karlin.

Rokycanova 25.

Tel. 263-27.

géra včelůčka:

dlaň a pěst

Sofia, čisté, slunné město. až tam přijdeš, uvidíš: Za budovou Sobrani, hned proti jizdecke soše cara Osvoboditele (je to neškodný, bronzový staroch), vyrůstá z dlažby do nebe veliký, bílý a zlatý chrám. Cerkva sveti Alexander Něvski.

Dve pozlacené kopule, ta jedna je široká bán, podepřána řadou okének a sloupku, ta druhá je štíhlá průčelní věž se zlatou čepicí, stojí vpředu jako lodní stěžár. Druhé polobané střechy a stříšky této byzantské nádhery jsou z černého plechu, mramorová běl zdí se pronikavě odráží od přesné určitosti kontur. Arkýře, oblouky, žebra, výklenky, schody, okénka. Slunce zapaluje chrámové bání a dělá z celého obrázku trikoloru černí, bělí a zlatá.

Uvnitř kostela je chladno a smutno, ač venku je zaprášené, žhavé odpoledne. Vzduch je stuchlý a navlhlý. Ikonostas a celý ten prostor je jedno a totéž: Mramor, zlato, bronz. Lustry, obrazy, oltáře. Truhlice s ostatky svatých. U sten, kolem dokola chrámové lodi jsou seřaděny žluté židle. U oltářů klekátka. Oboje zeje prázdnou.

Zdi pokrývají ohromné tresky bulharských kumštýřů, také však práce českého malíře Mrkvičky. Jsou to poněkud výjevy ze života Kristova, u pobočných lodí pak okřídlené hlavy anděličků, jakoby vzaty s krejcarových cihorkových ořisků kouzelných obálek. Na freskách dominuje dlouhá, vyzdělá postava Ježíšova, veliké, bolesťinské a prázdné oči, tuberkulosní karikatura svatého smutku s tenkými prsty a bledými ranami. Naivní oblíbené andělů a světců, hlavy jako hrušky obrácené stopkou dolů, zápasí s pracným nádechem moderny a umělecko-kostelní reality.

Chrámové dveře se otevírají, tenký skřípot upí ozvěnou vysoko do klenb. V pobočné lodi u vchodu klesá na kolena stará žebračka, opírajíc se rukama o chladný kámen, soura se pomalu k ostatkům svatých. Shýbá se čelem k zemi jako musuimanka, celuje ústy ohmatana, špinavá skla vitrin, jakživi isie neviděli tolik pokory v jedné bytosti, pak, jako svázána do koželce, setrvává v moautu u mramorového sloupu.

Venku je palčivé, zaprášené odpoledne, slunce proměňuje vzduch v horké chuchvalce. Sad kolem chrámu je plný dětiček a maminek, do zoologické zahrady proudí davy, bílí policajti samotní zastávají úřad biletáru (zoo podporuje kral), Proškova birarie i náměstí cara Osvoboditele se černa oecensivem, které naslouchá vojenské hudbě.

Směrem k carovu paláci (carska grošina) vyšlapuje si četa vojáku, důstojník, vedoucí tlupu, dobrých stopadesát metru před sídlem řve povel „k počté“, ruku u čapky, a celou tu vzdálenost projde četa „štram“ vojáckým tempem, prudkým, placavým krokem, s koleny až u brady a s vyvalenými očima pokračuje k výměně stráží.

Na náměstí svate Neděle uvidíš ještě jeden kostel: Cerkva Sveti Nedelja. Dnes bude již úplně opraven, ba, docela jistě se bude podobat katedrále svatého Alexandra (snad bude jen poněkud menší). Ale v osmadvacátém roce byl považlivou zříceninou.

Zdi popraskané, rozbité. Bez střechy, bez bání a sloupků. Arkýře zničené. Ruína, zdrátována prkny a trámy. U troskek sadu, zaplněného maltou, pískem, cihlami, stojí auta a novinářské kiosky.

Neboť chram svatě Neděle stal se bojištěm sveta zrovna jako ruske datum 1905. Jako pařížska Komuna, jako dobytí Bastilly, říjnové ulice Moskvy, Sacco a Vanzetti, bavorske nebo maďarské sověty.

Tady: Ploščade Sveti Nedelja.

V kostele byla carské paráda. Náměstí přetévalo občanskou loyality, přes to však pro jistotu stala před jášajícím obyvatelstvem dvojiťa řada vojska. Každý nahatý bajonet stal se vyřricnikem vlasteneckých pozdravů: Bradata suita popu skvěla se v malbě ornatě. Park aut s dvorními damami a generalitou. Družičky, důstojníci a rúže, všechno bylo bílé. Zvony vyzvaněly. Policie zjevna i tajna hlídala. Hasičstvo v přílbicích skoro římských vyrakovalo s novými auty (kráľuv dar), pochodně svitily za bílého dne.

Statní prapory: červená, bílá, zelená a stojedna oslavných ran.

Čekali krále.

A najednou výbuch! Atentát...

Klenby a sloupy se sesuly. Bachrate kopule odletly jako vika od krabic. Auta zasypal mrak prachu.

Ze ssutin vynášeli důstojníky a dvorní dámy.

Za bulvárem Maria Louisa teče malý potok. Řikají mu zde honosně „Oladajska reka“. Přejdeš-li Lvi most, vlevo na nábreží spatříš první rohovou budovu: Solijské policejní ředitelství.

Tady se odehrál epilog solijského dramatu. Na třech šibenicích.

Bulharský proletariát, vyssátý, zdecimovaný řetězem valek, skládal svou dan. Tři hlavní původci atentátu se klátí na provaze několik dní. Pro výstrahu. Někteří postříleli na ulicích, jiné za městem. Pod Vitošem. Zbytek zahnal do podzemí a stranu, samozřejmě, rozpustili. V městském parku usínají večer na lavičkách nezaměstnaní a nebydlici. V ulicích stojí policisté, v carské grodině vojenské stráže.

Katedráta svatého Alexandra se zlatými kopulemi, to je jenom natažená dlaň žebračky.

Ale chrám svatě Neděle? To je pěst bulharského proletáře.

Písne z osady Údolí Děsu.

Reka hučí, Kamarád, Pojď, děvče mé, Modrý dým, Vzpomínka.

Žádejte u všech knihkupců.

DNES ve čtvrtek

v š i c h n i

na protestní

potlach u čísla 1

v Modrém sále na Smíchově.

Žádná polévka, která se podává at v kostce neb na talíři není tak přírodní jako hotová dršťková polévka „Periekta“.

neboť v té není žádné umělé tekuté chemické koření vůbec. Přesvědčte se! Žádejte u kupce neb družstva 1 balíček — 3 velké porce — za Kč 3.—, P. T. obchodníci a družstva, kde dosud „Periekta“ zavedena není, žádejte nabídky a vzorky zdarma. Jest to věc dobrá a proto velmi žádaná.

První česká továrna na dršťkovou polévku „Periekta“, Novák, Praha VII., Argentinská 20.

drby z osad a čundrů

10 nových osad týdně!

Ze Severu (Bělá pod Bezdězem) oznamují novou osadu „Sedá tajga“, která sympatizuje s „Trampem“ a objednává prozatím 5 čísel.

Brno porodilo „Zdravou trojku“. Šerif Lejla U-a.

Z Plzně k Plasům zrodila se osada „Šachovnice“. Ahoj Ven.

V Karlíně a okolí vypukla veliká osada „Red Evening“. Šerifem jednohlasně synchronisován Fanouš Bidlo, osadním blbem proti jednomu vlastnímu hlasu schválen Ottouš Rikin. Osada lágruje v Údolí Uchylky. Denní sleziny v IMCE a u zemského soudu. Trampdop Jan Krejčí.

Z Českomoravské vysočiny hlásí se hned dvě. V Sobinově „Osada Širých Dálav“, a ve Vojnově Městci osada „Toulavých Srdcí“. Okolní osady se žádají o seznámení. Na Smíchově byla spáchána nová osada „Koigujev“.

Hradec Král. hlásí vydatnou osadu „Kanada“ a přispívá na čundr do SSSR.

Žižkov dělá „Rudý Průlom“. Sleziny prozatím „u Rejsků“, Žižkov, Havlíčkova.

Tábor se také konečně probudil a oznamuje tlupu stanářů, slyšících na jméno „Wikiug“. Lágrují na Lužnici (u Dobronic).

Uveřejňujeme pouze ty osady, které současně oznámí adresu!

a ještě dvě:

Voznamujeme všemu trampstvu, že s partou dobrých kluků spatřili jsme v Bruchu stanařskou vosadu „U devíti zoufalců“. Je nás 9 správných kluků a slibuji, že potáhnu se vši trampskou veřejností za jeden provaz.

Za vosadu zoufalců šerif Jim Slack.

Třeбенice pod Košťálovem. Nová osada „HAVAI“ hlásí své založení imenovité okolním osadám za účelem bližšího kamarádství a event. i společných čundrů. Počáteční číslo trampů vyjadřuje se číslicí 10, z toho však většinu má plně ženské, avšak doufáme, že během krátké doby se náš nový založený tramping plně osvědčí i u dalších zatímních kibiců a předpokládáme proto, že postupem doby bude nás víc a víc, zmohutníme, ba i přetruhneme osady staré. Největší potíže nám dělá naše „Kreola“, které tramping chutná tolik, že nám často zůstane „štaif“ a bohudík, že

máme s sebou lékárníka. Přátelský dík vyslovujeme osadě litoměřické za její účast a přednášku šerifa při našem ustavení. — Blízké osady vybízíme, aby nás v dohledné době hodně navštěvovaly a propagovaly tím toto krásné trampské hnutí.

Pilgrim boys,

kteří takřka celou zimu museli z velmi průhledných důvodů omezovat své čundry, pomalu vylézají.

Kluci, kteří, bohužel, nejste členy motoodd, a nemáte ohavové kanoe (a špatně dle Staru padlujete), běžte zase po svých stezkách. Jděte zase nejdříve tři, někdy dva a nejčastěji sami, chechtejte se osadám s honosným jménem a velkým počtem členů, poznávejte se a — málem by mi lezlo s pera — množte se — ale konečně ano, množte se, buďte lavinou, buďte pohybem, strhávejte s sebou ty mladší, ty nové. Buďte spojkou a svědomím těch, kteří zvolna a jistě padouři.

Ahoj, kluci!

Votary.

Silničním z r. 1928.

Hodně pozdě na podzim 1928 bez velké organizace obývala se první slezina silničních a samotářů na Sá-zavě. Bylo to blíže osady honosného dnes sdružení taky-trampů, kteří dnes pěstují na osadě husy a chodí si do vesnice pro oběd. Dnes už by to tam nešlo, jsou to druhé Černošice.

Sešlo se nás jen 16, ale nádherní kluci. Byla sobota, asi 9 hodin, kdy byla pohromadě bída sama, jeden stan a 16 kamarádů. Bramborovka to zahájila a po opečených buřtech se při největším táboráku v údolí kušnilo. Myslím skromně, že četnictvo celého okresu celou noc skytalo. Po jedné hodině v noci jsme po indiánsku spali. A šestá ranní už viděla loučení 16 kluků, kteří, věrni tradici silničních, nastupovali cestu domů. Jen pár slov, stisk ruky a konec.

Vy všichni, Tipplere, Franto a ostatní, nebyl by čas se znovu sejít?

Votary.

ještě odznaky

Víme, jaké stanovisko zaujímají kamarádi v „Trampu“ k vydání odznaků pro skutečné kamarády-trampy, ale přesto předkládám k povšimnutí dopis a prosím — možno-li — o jeho uveřejnění.

Na svém nedělním čundru setkal jsem se hned ráno v řádkém dešti se dvěma trampy, a třebaže jsem spíš samotář, připoil jsem se. Neznali jsme se, ale za chvíli jsem v nich poznal trampy puncované, kteří spolu čundrají už skoro deset roků. Napadlo mi: nač odznaky? Kamaráda poznáš, jen slovo promluví. Cajdali jsme celý den a na zpětné cestě zašli jsme si na „půltón“ do restaurace (výletní) asi 15 km od Prahy vzdálené. Ta byla naplněna společnostmi odborně trampsky oblečenou, „Trampové“ i jejich „squaw“ byli řádně namáznuti, zpívali, či vlastně svým řevem profanovali naše krásné trampské písně a za chvíli dočkali jsme se zběsilé rvačky dvou těchto „gentlemanů“ pro jednu z jejich „squaw“. Jeden z přítomných hostů řekl: „No jo — trampové, ti jiného nedovedou, je to taková holota!“

Na tuto trampy urážející poznámku jsem ho ne zrovna mírně požádal, aby mi vysvětlil, ví-li, co to vlastně tramp je. Byl jsem sám se dvěma kamarády, ti ostatní také-trampové se o nás nestarali, a výsledek byl, že jsme tomu pačourovi museli dát zapravdu pro místní poměry. Ta horda těch „trampů“ a „trampek“ tam byla od soboty, chlastali pivo a rum, skoro všichni byli už i několi-krát na mol ožrali, i s jejich squaw, a takhle trampují každou neděli a střizliv nejde domů nikdo z nich. Ne tedy vzduch a les, ale chlast.

Kamarádi! Nemyslíte, že by zevnější označení trampů-kamarádů naší věci jen prospělo? V nejširším okruhu občanstva získáme porozumění pro tramping, který se líbí a všeobecně zvolna vžívá, bude-li mít i neinformovaný pačour příležitost vidět pravý tramping a ne podobné scény. Ukažte veřejnosti, že tramp je člověk jasného rozumu, milující svobodu a přírodu, a že veselému trampovi nebo trampce, kteří osvěžují venku své tělo i ducha, nepotřebuje se nikdo vyhýbat! Ahoj!

Brink.

příklad skautského bratrství

V neděli 19. dubna byly na hradě Helštýně u Lipníka n. B. dva tábory. Venku před hradem tábořili skauti svazu z Lipníka pod dozorem rádece, a uvnitř hradu lagrovalo 19 pustých trampů, sehnaných z hanácké oblasti za účelem vytvoření TOV. Ti hýřili a promrhávali svůj čas kopáním do meruny, že byla obava, co nezníčili

10 roků u táb. ohňů
s mnohými z Vás kamarádi žil

Buk

a nyní svůj fotoobchod zařídil
ovanský, Praha II.

nám Petra Osvoboditele, Štefáníkův dům.
Vytváří, kopíruje a zveštuje!

Malý oznamovateľ.

(Slovo 1 Kč. — Pro předplatitele a příspěvatele 70 haléřů. Tučně tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

PRODÁM LEVNĚ několik stanů a kotlíků. Fr. Mžyk, Duchcov, Uhelná ul.

KOUPÍM CHATU U VODY. Značka: „Hotově.“

MÍSTO NA TRAMPSKÉ CHATY nad Kázinem levně pronajme P. Milota, Praha XI., Viktorka 54, p. Žižkov.

KOUPÍM KANADKY. Zn.: „Bugir.“

NAJMU na sezonu CHATU. Značka: „Blíže Prahy.“

PRODÁM VÍCE CHAT. Nezařizené, 3×4 m, za 1000 Kč. Zařiz., 1500 Kč. Velikost 5×4 m za 2000 Kč. V lesnaté krajině, koupání, výhodné spojení drahou i autobusem. Značka: „Výhodně.“

PARTU na plovárnu nebo Podol hledá inteligentní mládenec. Eventuelně společník na kanoe. Značka: „Předplatné — kabína.“

CHATU za 1000 Kč prodá osada Batalion u Kiliana za Davli.

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

KAMARÁDI — KANOE dodá Vám za nejlevnější cenu Špirk — Smíchov — Hofejší nábreží.

STŘEDISKO TRAMPŮ — Bartůněk, Měchenice.

KAMARÁDI, NAVŠTIVTE MĚ! Prodávám dobré gramofony a ještě lepší

desky za levné ceny. Nové desky la šlágry 9.90 Kč. Pihert, Praha H., Spálená 15.

LODĚ — ŘEPA — BRÁNÍK, proti pivovaru. Telefon R. F. 1163. Podolí, Riegrova čis. 68. Plná záruka.

SPORTOVNÍ i jiné prádlo nakoupíte nejlépe v módním závoce A. Vodička, Praha H., Poříč č. 10. Též výroba stejnokrojů.

VELO-TRAMPING vše dodá, opravy provádí Hanousek, Žižkov, proti Sokolovně. Pořeba. torny, míče, baterie.

STARŠÍ ŠATSTVO, obuv a veškeré odložené věci nejlépe koupíte i prodáte u „Partie“, Praha VII., Belcrediho tř. 40. Ceníky vetešnického zboží zdarma.

CHATY — rozpočty — dříví, dodá ing. Josef Saxl, Praha VII., Přístav. Telef. 255-03.

JIRSÁK — MĚCHENICE dodá vhodný stavební materiál, i chaty postaví. Rozpočty zdarma.

Ahoj, Moravo!

Kluci z Olomouce, Prostějova, Lipníka, Přerova a příslušných obcí. Chtěl bych, abychom se slezli dne 10. května na slezinku v Čekyni u Přerova u osadníků „Zasvěcení Smrti“ a abychom si pokecali o ustanovení oblastního T.O.V., jelikož isme to na ty „Svatý Hoře“ nespatali. Robine z Bbl. doufám, že přijedeš také. Ahoj na kamarády.

Nobody a Kivi, čundráci.

Osadě „Hurikán“ a „Mood Hope“ na Sázavě, „Sonofe a všem ostatním kamarádům, díky kluci za kamarádké přijetí ve vašich osadách. Včetně vyžírání a chrápání. Ahoj!

Čundráci Nobody a Kivi.

San Diego — všem!

Žádám tímto všechny své kamarády za promínutí, že jsem tak zbaběle utek, ani se nerozloučiv. Zasiílám huronské Ahoj z Francie osadám „Don't Worry“, „Dora Creina“, „Merida“, „Měsíční údolí“, „Rivelring“ a kamarádům Johnny Zrzkovi — mému bratru, O Hara, Dynamit, Melich, Vodra, Blanka, Bob z Hurikánu, Piída a vůbec všem, kterým jsem ještě do dneška dlužen. Čundrá se nám to prima. Práce máme po cestě řádu. Děláme teď v Le Mans, kde se zdržíme. Kamarádi, pište na adresu: San Diego u p. Studničky, Chapeterie Modernes — 20. Rue Dumas — Le Mans (Sarthe) France.

Kamarádům Kivimu a Nobodymu z Hobo.

Hošouni. díky za ten čumkár s čundru. Le-rejší pocholek mi jej sice na čundru vypchnul, to však nevaří. Vyhlásil sem již odměnu dvouch litrů rumu na vypátrání pachatele a k vůli tomu sou kluci štont ty podpisy i s listem vyrábět ve velkém. Já měl z lejštra takovou radost a

Melichů nevypadal vůbec nic redaktorsky, dyt nezfalšovali ti pastoušci ty vaše šrifty? Ten teď je — v háji. Gezo Fčeličko a vy ostatní, já sem ho hned přečetl bez luštění. Kivine a ty Nobody, esli mi ty podpisy neseženete znovu, tak si to s váma vyřídím za tu řítku. co sem musel dát za franko, ručně až se vrátíte.

Robin-zbojník.

Do Alžíru — Jendovi a Vaškovi Vebřá!

Srdečný díky za dalekou vzpomínku. Kluci, odpusťte, nemohl jsem psát, ale vzpomínám věčně a stále. Samozřejmě, hoši, pošlete články i obrázky. Zdravím a tisknu vám ruce. Africe zdar. Géza.

Do staré Bretaně — Jardovi Riegrovi-Traversovi a jeho partě. Děkuji za pozdrav a nápodobně ahojví. Jardo, až se vrátíš z Francie; přiklusj na kus kecu. Géza.

Kamarádi a -dky,

ku f' iste mi zřejemili má čundr po divisních špitlíkách (Budvajs a Praha), řvu srdečný díky. Vlasti služ — Ahoj! Bludnej.

H a y d é e a ostatním budějovickým trampkám!

Prohlašuji, že nemínal jsem se dotknouti cti budějovických trampek, že jsou manekýnky. Odvolávám to a prohlašuji, že všechny budějovické trampky nejsou manekýnkami, ale že některé jimi jsou. Alespoň jsou to ty, které byly 25. ledna na Protivínské na slezině jihočeské, ale zase mimo dvou, které de do mne také pustily (jména jsou mi neznámá). Děkuji za kamarádké přijetí; po tom všem na slezině na Střeláku a děkuji, že se to obešlo bez hoble. Do vídenia 24. a 25. května ve Strakonících. Ahoj Bludnej.

Hledá se Ondřej Krysa, zmizel 22. III., at naváže hued spojení. Pozdravuje se Waikiki, Bratislava (s Šárkou, Zizem atd., i bez nich) a rádo by se vědělo, proč Hassan nepíše. Helena H. se má podívat, zda je na Čebrate trigonometr, uvědomit si, že se na dopisy zpravidla odpovídá a poslat, co slibila (básničky, Hana, Standa etc.), Silwer Star, Březlav, má stále štěstí, že nejde se z technických důvodů tam dostat. Eso čekej. Gumarádi a Sonora se žádají, aby dali Bužirovi přes hlavu — bude vědět, proč. Mrtvou osadu Majakovskij oplakávám. Ahoj! Franta Tundra.

protestní schůze
již ve čtvrtek 30. dubna
u čísla 1.
v modrém sále na smíchově

Košile viněné

dle amer. orig.

KČ 70—

Ceníky zdarma.

KALHOTY, GOLFKY, PUMPKY

musíte mít všichni, ale kupte je u Nováka, Žižkov, Husova 24.

Pozor na firmu! Neboť tam se prodávají zvláště dlouhé, trvanlivé a ohromný výběr vzorů za ceny Kč 40.—, 58.—, 70.— a 90.—. Přesvědčte se o rozdílu v cenách a jakosti bez nucení ke koupi. Kalhoty obyčejné již za Kč 16.—, 20.—, 26.—.

radý a pokyny

(radí a pokynuje —šefe—)

Zn. „Furt tulák“: Na tramp do Ohňové země, vyjma Červené knihovny, osvěživé limonády, opatří se Minimaxem a dobrým prostředkem proti pocení nohou.

Zn. „Kuchařinka“: Špenát, petržel, šnitlík a jiné ovoce z herbáře starého sto let v kuchyni již upotřebit nemůžeš.

Zn. „Já bych přijel“: U nás po obědě může ještě nejvýše dostat — škytavku.

Zn. „Nešťastný“: Šišaté hlavy se nejlíp zbavíš ekrasitem. Pozor na oči. Zavířt ústa. V rakvi by to pak dělalo špatný dojem.

Zn. „Umírám“: Nebílni, píchá-li tě na prsou, najdi to, co tě píchá, ulom tomu špičku a máš pokoj.

Zn. „Patka“: Proti holohlavosti je nejlepší pa-ruka. Víc nesvede ani doktor.

Zn. „Žizant“: Rýma a smrkání stalo se nyní ne-možnou společenskou nemocí. Moderním se stal lehký kašel, paralysa, kleptomanie, a pak nemocí zachvacující jen velmi neslušné části těla.

— Safra, vy smrdíte špiritusem!

— Vašnosti, neurážet, to je denaturo-vanej lih!
—šefe—

Je zkouška Filharmonie. Hraje se, hra-je, a najednou dirigent slyší, že jeden, co fouká trumpetu, zahrál falešnej tón. I vzkřikne na něj: „Cis!“

Pořád C.

Zahuláká dirigent: „Tak, chlape, ve-mete to Cis nebo ne?!“

I poudá ten, co fouká trumpetu: „A je-jé, to by bylo pěkný. Čípak je ta trum-peta?“
Redskin.

forbáth imre:

mísa brambor

přeložila: jandíková r.

Mísa brambor: ovoce neforemné, zemitě šedé. Zemitě šedé, jako rab šedé, jako hlad šedé. Neforemné, jako nuzné hroudy, jako dlaň sedláka sahajícího po hnoji.

A přece více, než zbožné chrysan-témy, jako sváteční růže, chcípající ve své kráse, jako slunkem sežloutlý ananas.

Mísa brambor: ovoce chudoby a smutku.

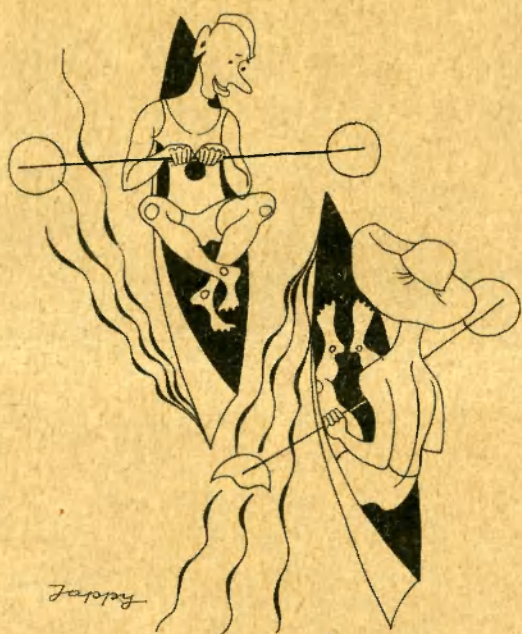
Bíle žhavé utrpení sta let zhustilo se v ní, co vře ve vulkanické matce zemi: ponížení, pýcha a pomsta, co smíchal hrozný štětec Van Goghův.

Zapálené stohy, mráz, a prokletí dýšící chalupy.

Prodá se krásný ruský chrt. Žere všechno. Zvláště má rád malé děti. Zn. „lhned“ do adm. t. l.

— Pane vrchní, dejte mi Humory, já si k nim budu dělat utipy.

— ... a s Tondou už na kanoi nikdá nejedu!

— Proč?

— Von má tak veliký uši, že se proti větru ani neheme. —šefe—

— Co děláš, Pepíku?

— Pracuju ve službách vědy.

— Jak to?

— No, dělám regály pro knihovnu. —šefe—

I vyvolal pan učitel Parláska, připraven jsa na to nejhorší, a opítal se: „Řekni nám, Parlásku, něco o Karlu IV., a proč se mu vlastně říká Otec vlasti?“

Parlášek vodloží karty, který byl před tím s Nohýlem mastil, vstane, chvíli přemejšlí, načež třesoucimu se panu učiteli předloží otázku: „sím, pane učiteli, byl to vůbec náš příslušník? Abysme se jako neblamovali...“

Parlášek nýckon nosí panu učiteli na hřbitov krásný kytičky. **Redskin.**

Kupuje si Siki u vetešníka kabát.

— Co bude stát?

— Stodvacet korun.

— Dobře, ale já bych si přál něco na tom kabátě změnit.

— Prosím, prosím, co si račte přát změnit?

— Tu cenu.

Dandy.

Sport Lesalov

PRAHA II., Vodičkova 23.

Hlavní sklad americké hygienické obuvi trampské značky „Hood“ — od Kč 19.—, a veškerých potřeb pro tramping a camping.

I napsal jest mezi jiným nedávno Don Key z osady Blbých koster v dopise svojí Pepičce:

... A po tom, co se včera mezi náma přihodilo, pokládám náš poměr za zrušený.

... V sobotu, až dostanu výplatu, vrátím Vám Váš prstýnek. **Donkej.**

Bimbo-Nibelung.

Pochutnáte si, vezmete-li s sebou na tramping

Pieriugovu dršťkovou polévku v kostce.

Žádejte všude. Cena kostky na 3 velké porce Kč 3.—.